

Glasilo „Slovenskega čebelarkega društva“

za Kranjsko, Štajersko, Koroško in Primorsko sè sedežem v Ljubljani.

Urejuje **Francišek Rojina.**

Izhaja po enkrat na mesec in se pošilja udom brezplačno.

Vsebina: Jan. Jurancič: Čebelarji slovenski. — Francišek Rojina: O naprednem čebelarstvu. — Fran Rovski: Razgled po slovanskem čebelarskem svetu. — Dopisi. — Raznoterosti. — Vprašanja in odgovori. — Listnica uredništva.

Čebelarji slovenski!

(Konec.)

Zdaj pa, predragi čebelarji slovenski, ko je zopet vzdignil duh glavo: „Slovensko čebelarsko društvo“, „Slovenski čebelar“, — kvišku rojaki! Na delo kliče nas dolžnost! Čeravno so za nas čebelarje in sploh za Slovence preresnične besede: „Pomagaj si sam, in Bog ti bode pomagal“; vendar ne vstrašimo se tega, ne bodimo zategadel malosrčni. Zavedajmo se, da nam je dal Bog glavo, pamet, um, kakor drugim, da, še bolje, kakor marsikateremu drugemu narodu! Dobro porabimo talente, koje smo od Boga prejeli. Ne dajmo se slepiti od sebičnosti in samopridnosti, temveč občni blagor in povzdiga čebeloreje bodi nam pred očmi! Skrbimo tedaj, da se to novo društvo in naš čebelarski list vzdrži in vrlo napreduje, ne pa s časom zaspi, kakor nas spominja tužna skušnja preteklosti. Da pa zamore naše društvo zrasti v krepko drevo, dovoljujem si Vam položiti gorko na srce tri reči:

I. V prvej vrsti je blagor društva ležeč na odboru; ako ta svojo nalogo dobro izvrši, je pol uspeha društvu zagotovljenega; pri našem odboru je to gotovo upati.

II. Odbor sam pa še ni društvo; treba je udov. Udje so tedaj drugi glavni pogoj od katerega zavisi prospah društva. In kako to? Udje naj bodo

stanovitni in naj udnino redno plačujejo. Ravno to je krivo, da največ društev razpade, ako postanejo udje malomarni, mlačni in zanemarijo vplačevanje. O tem imamo dokaz iz prejšnjega desetletja v ravno tej stroki, ko je bilo mnogo takih nepoštenih — ne najdem dostojnejšega izraza —, ki so po leto dni, dá, celo po dve leti prejemale društveni list, ne da bi udnino plačali. To je sramota! — Slednjič naj še vsak ud po zmožnostih skrbi za razširjanje društva, da nagovarja prijatelje in znance k pristopu, ter jim priporoča društveni list.

III. V tretji vrsti bodi pa izražena pristrčna prošnja vsem onim gg. čebelarjem in prijateljem čebelarstva, kojim je Bog dal nekaj več, namreč popolno znanje v čebelarstvu in pa zmožnost, spretno rabiti pero. Kakor Bog skrbi, da je zemlja napolnjena z raznimi rastlinami, živalimi itd., da človeku, ki je vsega tega gospodar, ni pusta in dolgočasna, ter da vse stvari druga od druge žive, — tako skrbite tudi čč. gg. pisatelji, da naš list ne bode pust, temveč napolnjen vedno z dobrimi, koristnimi in podučnimi članki, ki bodo izhajali iz dobre znanosti, resnice in iz lastne skušnje. Vsak po svoje naj skrbi, da stori, kar se mu zdi koristno in dobro za društvo in sploh za čebelorejo.

Društvo, oziroma odbor, naj bi pa tudi ne opustilo dopisovalcev po njih spisih vsaj v teku enega leta razsojevati, takorekoč razredovati in najboljše svojim dopisovalnim udom imenovati, koji bi bili potem zavezani, vsak neko določeno število, n. pr. 4—6 dobrih spisov na leto društvu vposlati. Na ta način bi si list svojo prihodnjost zagotovil.

Dalo bi se še marsikaj v prid društva nasvetovati, toda dovolj; saj še to malo ni zagotovljeno vsestranskega priznanja. Delajmo vsi, vsak po svojih močeh „z združenimi močmi“, kakor čebele; marsikaj posamezni človek ne more izpeljati, večje društvo pa prav lahko.

Dober vspeh tedaj čebelarskemu društvu in pristrčen pozdrav novemu listu; naj procvitata in delujeta oba dolgo in dolgo let, v prid domače čebeloreje, za kojoj je ravno naša slovenska domovina še ugodnejša, nego marsikatera druga dežela; zakaj bi tedaj zaostajali? Čebeloreja slovenska vivat, crescat, floreat! (živi, rasti, cveti!)

Fan. Furanič.

O naprednem čebelarstvu.

(Priobčuje Fr. Rojina.)

III.

Ako hočemo biti napredni čebelarji, moramo na vsak način popustiti dosedanjo majhno mero. Naši navadni panji so, v primeri z onimi, katere sem videl na svetovni čebelarski razstavi v Bruselju, prave igrače. Pa ne samo v Belgiji, tudi po Francoskem, Nizozemskem, Holandskem, v Alzaciji in Švici čebelarijo že splošno z veliko mero; v Nemčiji se izdelava v zadnjem času vsako leto nad 15.000 panjev velike mere po Gerstung-ovem sestavu, ki se razpošiljajo po vsem svetu za uzorce. Nam se zde taki panji preveliki in previsoki, ker smo navajeni majhnih, ležečih, in gotovo bo preteklo še

veliko Save preko Kranjskega, predno se bodo, kljub temu, da so se še povsod prav dobro obnesli, tudi pri nas razširili, kajti mi smo konservativni in se držimo starih običajev kot klôp. Nikakor ni moj namen jemati panjem, s katerimi so čebelarili naši dedje in pridelali že veliko medu in voska, spoštovanja, vendar opravičeno smem trditi, da so premajhni. Na mednarodnem čebelar-skem kongresu (shodu) v Bruselju se je določilo za racijonelno mero okvirčkov 10 kvadratnih decimetrov (dm^2) svitlobe. To naj bi bila v prihodnje splošna mera za notranjo velikost okvirčkov, ne glede na njih obliko, vendar se priporoča, naj bi bili le-ti višji, kot širji, ali naj imajo vsaj obliko kvadrata. Povod temu, da so se zjediniли vsi čebelarji za tako veliko mero, so bili velikanski uspehi, ki so jih dosegli s takimi panjovi. Sicer rabijo v bruseljski okolici še večje okvirčke in pri slovečem čebelarju K. de Kesel-u sem videl 120 panjev-velikanov, z okvirčki 35×35 do 42×42 cm svitlobe in takih okvirčkov je bilo v vsakem panju od 17 do 21. Ti panji pa niso bili prazni, ampak tako težki, da sem imel posamezne na enem koncu dovolj vzdigniti; nikdar ne bom pozabil teh ogromnih satov, polnih lipovega medu!

Čeprav ne bomo kar na mah zavrgli naših panjev in bomo le polagoma poskušali s panjovi z velikimi okvirčki, vendar nam bodi prva skrb, da bomo imeli samo kolikor največ mogoče močne in čebelne panje. Bolje je imeti manj panjev, pa tiste dobre, kot veliko, pa slabih, ker drugače mora čebelar še tisto kapljo medu, ki ga dobi od boljših, izdajati slabejšim, ako jih hoče prezimiti. In kdaj je potem iz takih revčkov sploh kaj, izkusil je že marsikdo — jaz tudi! Poslušajmo tedaj one napredne čebelarje, ki imajo dobo majhne mere že za seboj in poskušajmo sami, če je res, kar trdé, na podlagi večletnih skušenj, o veliki meri, o velikih panjih:

1.) V velikih in močnih panjih začne matica prav zgodaj zastavljati zalego. Za zalego je treba precej gorkote, in čem večji je čebelni klopič, tem več je v panji gorkote in tem več se more mladih delavk izgojiti. Posledica temu so

2.) zgodnji roji. Spomladi, ko se prične paša, posebno kadar začne črešnja cvesti, se iz močnih panjev čebele kar vsipajo, a iz takih, ki imajo komaj jeden liter čebel ali pa še ne, samo „kapljajo“, in prineso v četrt uri komaj toliko, kot one v eni minuti. Močni panji poroje pri nas navadno že v majniku, in taki roji so kaj vredni, a pri rojih po kresu, mora človek vedno z loncem medu stati in jim pomagati.

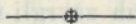
3.) Veliki panji dajo velike roje. Vsakdo ve, da matica tudi po leti, ko je gorko, zaleže samo toliko celic, kolikor jih morejo čebele obsesti. V dobri paši zleže matica v močnih panjih do 3000 jajčic, koliko pa jih more v kakem drujčku ali celo trekovcu? Morebiti 300, in ker nimajo take mlade matice godnih jajčic kam zalegati, spuščajo jih iz sebe, da padajo na tla, česar se je lahko prepričati, če se pomakne na spodnjo desko pod črn popir; zjutraj bo na njem polno jajčic.

4.) Samo močni panji morejo več nabrati kot potrebujejo. Pater Šahinger, čebelar po milosti božji, pravi, da more panj z 20.000 čebel v dobri paši na dan nabrati okroglo $\frac{1}{4}$ kg medu, tak s 30.000 čebel pa že $\frac{3}{4}$ kg, s

40.000 čebel 2 *kg* in s 50.000 čebel celo 3 *kg* medu. Katerim bomo toraj nastavljali naklade (škatle) in jim odpirali posebna medišča?

5.) Močni panji potrebujejo, v primeri se slabimi, čez zimo veliko manj medu. Kakor greje hrana človeško telo, ravno tako daje med čebelam potrebno gorkoto; čem bolj je v panju hladno, tem več morajo povžiti medu, da si ohranijo gorkoto. Po zimi se stisnejo čebele v kroglo; one, ki so v sredini krogle so proti mrazu zavarovane in potrebujejo le prav malo hrane, čem večja pa je krogla, tem več jih je na gorkem, zatoraj se ni čuditi naslednjemu številčnemu razmerju, o katerem se je prepričal gori omenjeni pater Šahinger z mnogimi, večkratnimi poskušnjami. Prezimoval je panje z okroglo 20.000 čebel, ki so potrebovale čez zimo 8 *kg* medu, 30.000 čebel je potrebovalo samo 9 *kg* medu, 40.000 čebel 10 *kg* in 50.000 čebel le 11 *kg* medu; toraj potrebuje 50.000 čebel čez zimo samo 3 *kg* več medu, kot 20.000 čebel. — Napredni čebelarji bomo za naprej majhne roje in slabotne panje združevali.

Prihodnjič se bomo o panjih še kaj pomenili.

Razgled po slovanskem čebelarstem svetu.

(Podaja Fran Rovski.)

Bujno je življenje in gibanje čebel na severu med Čehi in Moravci. Najlepši dokaz temu je „Deželno osrednje društvo čebelarstvo za kraljestvo Češko“, ki ima pod seboj 57 čebelarskih podružnic; vse skupaj štejejo 2918 udov. Vse prizadevanje za razcvit českega čebelarstva je osredotočeno v imenovanem „osrednjem društvu čebelarstem“, ki v soglasji s podružnicami skrbi pred vsem za to, da znanje o čebeli prodre v najširše kroge deželanov, da se čebelari umno (racijonalno) in z kolikor moč priprostim orodjem in najmanjšimi stroški doseže največji dobiček. Ta namen skuša doseči s prirejevanjem čebelarskih shodov, predavanj (govorov) in čebelarskih razstav po raznih krajih; tudi skrbi, da za čebelarski napredek zaslužne može odlikuje ter izdaja društveni časopis „Český Včelař“*) (češki čebelar) in druge koristne spise o čebelarstvu stane 4 krone na leto.

Da tako blagodarno delujoče in mnogoštevilno društvo dobiva tudi obilno podpore od države in dežele, je lahko umljivo. Tudi posamezne podružnice dobivajo podpor za društvene čebelnjake in knjižnice; dalje žrtvuje dežela mnogo denarnih nagrad, svetinj (medajl) in diplom za čebelarske razstave, ter daje nagrade potovalnim učiteljem, ki kaj blagonosno delujejo zlasti v krajih, kjer je obilno paše na polji, travnikih in gozdih.

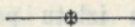
Želeč vže v mladini vzbuditi ljubezen do mile čebelice ter jej tako ugladiti stezo v najširje kroge ljudske, obdaruje „Osrednje čebelarstvo“ vsako leto gotovo število ljudskih šol s panjovi in čebelarskim orodjem iz dotacije (podpore), ki jo deželni odbor dovoli v ta namen. Leta 1895, je bilo obdarovanih 17, leta 1896. 24 in leta 1897. 24 šol.

*) List „Český Včelař“ dobiva naše društvo v zameno za naš list „Slovenski čebelar“. Gosp. čebelarjem, češčine veščim je na razpolago. Op. uredništva.

Močno si tudi prizadeva „Osrednje čebelarско društvo za kraljestvo Češko“, da bi čebelarji svoje pridelke zamogli lahko in po pošteni ceni prodajati. V ta namen si je dalo v zadnjem času v velikem številu natisniti zavitkov z navodilom, kako se uporablja med v hiši, kako hraniti ga i. t. d. Tudi je oskrbelo, da so se nabili po mestih in na deželi lepaki (plakati) za reklamo. Da si more biti ljudstvo svesto najčistejšega in pristnega medenega blaga, zato skrbi posebna nadzorna komisija, ki priporočani med pregleda in presodi, a je za dobro spoznano blago tudi porok.

Namen cele te naprave je privedi občinstvo do tega, da bi se navadilo na resnično dober, čist, pristen med, pa ga tudi cenilo, kakor se spodobi; s tem je seveda že tudi združena težnja nečist in nezanesljiv med izriniti s trga, ter prisiliti čebelarje, da bi z medom s primerno skrbnostjo ravnali in le najboljše blago po primerni ceni ponudili naprodaj.

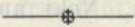
V obče moramo priznati, da čebelarstvo v Čelih zadnja leta veselo napreduje, ter se zanimanje in ljubezen do njega mej ljudstvom bolj in bolj širi.

Dopisi.

Iz Dolenjskega meseca sušca 1898. Kakor prijazno nam je ta mesec nekoliko dnij poslal, da so zamogle naše preljube živalice čebele svoj prvi spomladanski izlet napraviti in da so takoj po ozelenem vrbovji na mačicah si iskale cvetnega prahu, kakor prijetno to vsakemu čebelarju dene, ravno tako prijetno mi je bilo, ko sem prvo številko „Slovenskega čebelar“-ja v roke vzel in ga prebral. Čebelarstvo po Slovenskem na višjo stopnjo povzdigniti; marsikateremu veliko prijetnih ur in zabavnega dela napraviti; marsikaterega na pot do varčnosti, do ljubezni do doma in do obitelji spraviti; kranjski čebeli še do večje slave pripomoči, in z vsem tem narodno gospodarstvo na višjo stopnjo povzdigniti — to bi bil namen „Slovenskega čebelarskega društva“. In v tem delokrogu imajo ravno duhovniki in učitelji hvaležno nalogo, da zamorejo veliko koristnega storiti. Kako lepo pristoji šolskemu vrtu, ako je v njem čebelnjak, poln pridnih čebel! Zato bodi naloga vsakega učitelja, vsakega duhovnika, kateri ima v čebelarstvu znanje in kateremu okoliščine ugajajo, da se poprime čebelarstva in da z vzglednim čebelarjenjem v svoji okolici dober vzgled daje! Veliko bi se pa pridobilo, ako bi c. kr. kranjska kmetijska družba vsako leto po nekoliko dnij trajajoče „čebelarske tečaje“ osnovala, kakor jih imajo druge kronovine. S tem bi se čebelarstvo med narodom najhitreje širilo. *Anton Lapajne na Grmu.*

Dostavek uredništva: Čebelarske tečaje napravljati imelo bo odslej nalogo „Slovensko čebelarско društvo“ in sicer v raznih slovenskih krajih; prihodnje leto pričnemo zanesljivo.

Raznoterosti.

Ako je umetno satovje iz čistega voska, stavi matica že drugi ali tretji dan vanj zalego. Če je pa vosku primešana kaka druga snov, potem

delavke najprej v to satovje nanosijo medu, a še le, ko ta med porabijo, pride matica na to satovje ter stavi zalego. Gotovo ji je duh primesi tako zoprn, da ne leže takoj jajčic, ko je sat izdelan.

Vosek je bil leta 1821 jako drag, kakor je zapisano v zapisniku nekega samostana. Dvakratna cerkvena razsvitljava ni stala nič manj nego 900 gld. Funt voska je stal tedaj 10 gld. Zlati časi za čebelarje!

Največjo korist od čebel ima pač sadjerejec in poljedelec, ker mu rodovitijo rastlinsko cvetje. Kakor je znano, rastlina le tedaj obrodi sad, ako pride cvetni prah v dotiko z drobnimi nitkami sredi cveta, ki jim pravimo pestiči. To delo oskrbujejo v prvi vrsti čebele, čmrlji, ose itd. Majhen račun nam pokaže velikanski pomen čebele za rastlinstvo. Recimo, da je v neki deželi 10.000 panjev. Iz vsakega teh 10.000 uljev izletava na dan kakih 8000 muh in sicer vzemimo, da gre vsaka samo petkrat na pašo čez dan. Vseh izletov bi bilo po tem takem $10.000 \times 8000 \times 5 = 400.000.000$ (400 milijonov); če lete 2 meseca ali 60 dnij, jih je 24.000.000.000 (24 biljonov). Vsaka bučela obleti pri vsakem izletu poprečno 50 cvetov, tedaj je vseh cvetov tekom 2 mesecev 1.200.000.000.000 (1.200 biljonov) obiskanih. Vzemimo da čebele izmej 20 cvetov samo jednega oplode, tedaj skupaj 60.000.000.000. Če bi znašala vrednost 1000 oplojenih cvetov le $\frac{1}{2}$ kr., tedaj bi bila korist vsled oplojenja teh cvetov 60.000.000 beličev ali 300.000 gld.; toda ta vrednost je daleč, daleč za resnično vrednostjo. Na jeden panj bi torej prišlo 30 gld., v resnici pa čebele koristijo več nego še jedenkrat toliko, če se sploh da ceniti. Pravi čebelar dobiva od vsakega plemenjaka na leto poprek 5—8 gld. za roje, med in vosek. Korist za poljedelstvo pa je vsaj 4krat tolikšna. To so številke, ki dade priprostemu možu veliko misliti in se mu celo neverjetne zde; toda če dovolj opazuje in premišluje, bo slednjič vendarle priznal, da imamo prav.

Očistite stare vže rabljene panjove prav pošteno, predno vsadite vanj roj. Ali nam ne bi vstali po konci lasje, ko bi nas zaprli v luknjo podobno mnogemu nesnažnemu panju? Kjer je bilo prejšnjim gospodarjem in stanovnikom ime: strigalice, prasice, pajki, satni črv in vešče, kjer je duh trohobe in plesnji proniknil vse stene, tam naj se dobro počuti žival s tako neznano tenkim vohom in redoljubjem, tam naj bi si razne bolezni in nezgode kar ne podajale kljuke? Zlasti pozor na strigalice! Njih vonja čebela kar ne prenese in večkrat se je zgodilo, da roji niso hoteli obstati v takih panjovih, ki si jih je nekaj desetoric tega nepridiprava vzelo v brezplačni najem. Tudi glede čistote čebelnjaka sploh bi lahko peli dolgo Jeremijado, ki je žalostna pesem; kar groza mora človeka spreleteti pri spominu na stanje čebelnjakov nekaterih kmetjskih čebelarjev s 30, 40 panjovi, ki poleg tega še mislijo, da v oziru čebelarstva niso kar tako — kar si bodi!?

Dostojno sprejeta kraljica. Neki angleški plemič goji mnogo čebel. Nekega dne opazi, da je en panj jako nemiren, vse je bilo v njem narobe kakor v vojski, če je kralj ubit. Ko pregleda panj, vidi da nima kraljice (mattice). Zato urno naroči nekemu čebelarju, naj mu pošlje kraljico, katero bo panju dodal in mu veli, naj naznani, kdaj da pride kraljica. Čebelar

točno izpolni to ter brzojavi naročniku: Kraljica pride z vlakom ob 3. uri 40 minut. Vesel hiti plemič na postajo, a le težko se prerine dalje, ker je bil ves prostor natlačen z ljudmi. Brzojavni uradnik je namreč iz brzojavke sklepal, da bo prišla sama kraljica angleška obiskat plemiča; zato je sklical urno ljudi, da bi pozdravili došlo kraljico. A kako so bili iznenadeni vsi, ko so opazili pomoto: Plemič je prejel pričakovano kraljico (matico) v majhnem zabojčku ter jo nesel v svoj uljnak. Kaj bi si pač domišljevala matica, ko bi bila z umom obdarjena!

Vprašanja in odgovori.

Vprašanje 4. Podpisani sem začetnik čebelar. Pred kratkim me je pičila čebela nad oko, bolečina je šla po vsej glavi, da sem bil kar omoten. Srce mi je močno bilo in bilo mi je tako slabo, da sem mislil, dve taki, pa je po meni; pa sem močan in čvrst, tobaka ne kadim. Prosim sveta zoper čebelni pik, sicer sem prisiljen pustiti muho. (Miha L. posest. v St.)

Odgovor: Verjamemo radi, da nekaterim dela čebelni pik precejšnje preglavico vsled pekoče bolečine in včasih silne otekline. Žal, da je to mnogokrat tudi uzrok, da se jih mnogo boji čebel, in seveda tudi čebelarjenja. Da ostanete še nadalje prijatelj svojim čebelicam pomnite to le: Kadar imate opraviti z živimi panjovi, odpirajte polahko, rabite v začetku kapo, ki jo dobite lahko pri čebelarskem društvu, ali pa si jo sami napravite iz tulja.*) Prve pike potrpite, kri se Vam bo pri vsakem piku bolj navadila na čebelni strup, ki je ob jednom izvrstno zdravilo, naposled pa Vam ne bo kar nič oteklo. Sicer pa so taki slučaji, kot se je Vam primeril, zelo redki; želo je zadelo namreč v kako žilico tik pod kožo, vsled česar se je oteklina tako močno razširila. Prihodnjič izderite takoj želo in hitro pomazite pičeno mesto sè slino, rajši pa rabite salmijakovec, ki se dobi po ceni v lekarni, ker to zdravilo res posebno hitro pomaga. Je pa še več sredstev zoper čebelni pik, ki več ali manj olajšajo bolečino in zmanjšajo oteklino. Na pr. ihtyol, soda, salpeter, navadna sol, čebulov in tobakov sok, prerezan krompir ali repa, lapuhovo listje, ki se obveže čez noč na oteklino, hladna prst in dr. kar hladi. Vsega tega pa čebelar, ki je prestal že marsikatero prasko sè svojimi čebelami, ne potrebuje; zadostuje mu samo, da pomaze dotično mesto sè slino, ali da zmane nekoliko trave in malo podrgne bolečino.

Vprašanje 5. Pri mojem čebelnjaku delajo senice veliko škodo, ker mi čebele love po dnevi, ko gredo na izlet. Zjutraj pa, ko jih ni ven, pa pri žrelcu kljujejo ter jih vznemirjajo, da pridejo ven, potem pa jih pohrustajo. Strašila se nobenega ne boje. Prosim pouka, kako se jih iznebiti? (Iv. R. iz B. Bistrice.)

Odgovor: Kakor vsaka stvar ima tudi senica svoje dobre lastnosti, ima jih pa tudi za ušesi in zato ni čudno, da jo nekateri izključno zagovarjajo, drugi pa bi jo dejali najraje pod nož, ko bi bila le malo večja. Vedno pa ostane sreda — zlata skleda. Že dostikrat se je opazovalo, da so se na zimo

*) To je najcenejša kapa in se najlažje napravi.

senice priteple iz goščave v obližje ulnjakov, ter tu prav po turško gospodarile tako, da so čebelna ljudstva posamičnih panjov na spomlad živela le še v žalostni pravljici čebelarjevi. Toda pozor! Rečeno velja le o posameznih senicah, ki se vsilijo k čebelnjakom, dočim gre sto njenih tovarišic mimo brez najmanjše poškodbe. Nekateri take nadležnice polove, na spomlad pa zopet izpuste: pri čebelah jih seve ne bomo trpeli. Njih korist pa je sicer velika, ker neverjetno množino mrčesa uničijo. Ker pa je senice loviti in čez zimo preživeti težavno, uničevati jih je pa še bolj nespametno, ne kaže drugega, nego panjove pred sitnimi kljuni primerno zavarovati. Ako se panjovi, zlasti okrog žrela s slamo primerno, da se pri tem zraku pristop ne zabrani, ogrejejo, se bo težko posrečilo senici čebele s potrkanjem in kljuvanjem v zimskem počitku motiti ter je izvabljeni k žrelu. Tudi lahko položimo pred žrelce dve za prst debeli palčiki in na te denemo žgano opeko, ki senicam ne pusti blizo in vendar ima zrak prost pristop; pri milem vremenu zamorejo čebele izletavati, razun tega pa ta naprava tudi goljuživim solnčnim žarkom brani naravnost obsevati izletnice. Ker pa senice poleti v naravi najdejo dovolj hrane in jih le zimska lakota prisili zahtevati od ulnjakov mesni (čebelni) davek, zato bi tudi priporočali kot hvalevredno in zlasti sadjerejcu obrestonosno sredstvo zoper razne ptice, v zimskem času potresati jim primerne hrane na vrtu: bučne peške, seme solčne rože, malo smeti od raznega žita, ostankov in drobtin iz kuhinje. Morda jim tako omečimo itak ne trda srčeca ter preženemo željo do čebelnega mesa, gotovo pa nam zimski trud poplačajo s pokončanjem brezštevilih, škodljivih mrčesov.

Listnica uredništva.

Gospod J. K. nadučitelj v St. P. (Sav. d.): Podružnice »Slov. čebelarškega društva« ustanovljati se bodo mogle še le po Božiču, po pravilih, katera more le ministerstvo odobriti. Po sedanjih društvenih pravilih to ni mogoče, zatoraj so se sestavila nova pravila, ki bodo pa najbrže še le proti Božiču priromala iz Dunaja. Med tem časom budite zanimanje za čebelarstvo, da bo Vaša podružnica takoj močna, kot majnikov prvec. — Kar se tiče panjev, s katerimi naj čebelarite, Vam svetujemo prave ameriške ali Gerstung-ove; za uzorce jih naročite lahko pri čebelarju in udu čebelarškega društva, gosp. Petru Hočvarju, mizarju v Zg. Gameljnih, pošta Št. Vid nad Ljubljano. Izborna jih napravi! Bog Vas živi in vse ondotne čebelarje! — Gosp. J. Z. nadučitelj v V. G.: Kljub temu se takoj oglasite kot ud. Pozdrav čez Bogenšperk! — Gosp. Št. Č. v O. na Štajerskem: List dobite kot ud zastonj; »Umno čebelarstvo« spisal J. Černe, dobite pri c. kr. kmetijski družbi v Ljubljani, Salendrove ulice. — Gg.: V. L. v G. in F. O. v D. T. (Primorsko): V tej številki ni bilo mogoče pojasniti, prihodnjič! — Našemu čebelarstvu voščimo veselo vstajenje; aleluja!!

Opomba: Naročniki se prosijo naj list spravljajo, ker se jednaka vprašanja ne bodo mogla ponavljati. — Ako kdo kaj plemenjakov proda, naj naznani koliko jih more oddati in po čim? — C. kr. kmetijska družba v Ljubljani ima še nekaj knjižic „Umno čebelarstvo“ spisal J. Černe, na razpolago; sezite po njih, vsaj stanejo samo po 35 kr.